

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.525 van 16 maart 2015
in de zaak A. 215.273/IX-8608**

In zake: Aiman ABOUYA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jean-François De Bock en Joy Moens
kantoor houdend te 1050 Brussel
Waterloosesteenweg 612
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP, vertegenwoordigd door de
scholengroep 9 – Ringscholen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 14 maart 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de directeur van de Middenschool Wemmel van 12 maart 2015 houdende verlenging van de preventieve schorsing van Aiman Abouya tot 20 maart 2015.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 maart 2015, om 15.00 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joy Moens, die verschijnt voor de verzoekende partij en directeur Frank Willems en adjunct van de algemeen directeur Ben Verhaevert, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is ingeschreven als leerling van het eerste jaar van de eerste graad ASO in de middenschool Campus Wemmel, onderwijsinstelling die behoort tot de scholengroep 9 van het Gemeenschapsonderwijs.

3.2. Op 2 maart 2015 wordt verzoeker wegens agressief gedrag door de directeur preventief geschorst voor de periode van 2 maart 2015 tot 10 maart 2015. Een tuchtprocedure wordt opgestart.

3.3. Op 9 maart 2015 gaat de directeur in op een vraag van verzoekers ouders om de op 10 maart 2015 geplande hoorzitting in het kader van de tuchtprocedure te verplaatsen naar 12 maart 2015. De directeur beslist om de preventieve schorsing te verlengen tot 13 maart 2015.

3.4. Op 12 maart 2015 gaat de directeur in op het verzoek van de raadslieden van verzoeker om de hoorzitting nogmaals te verplaatsen, naar 17 maart 2015.

Op dezelfde dag beslist de directeur als volgt:

“Conform art. V.17 par. 2 is het mij toegestaan een beslissing tot verlenging van 10 lesdagen voor preventieve schorsing te nemen.
Gezien op vraag van uw cliënt de hoorzitting voor de 2de keer verplaatst dient te worden maak ik gebruik van dit recht. Daarom verleng ik de preventieve schorsing van Abouya Aiman tot vrijdag 20 maart 2015.”

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

5. Verzoeker wijst erop het verzoekschrift reeds daags na de bestreden beslissing, op 13 maart 2015 te hebben ingediend. Hij wijst erop dat een gewone schorsing te laat zou komen, aangezien de preventieve schorsing dan reeds volledig zal zijn uitgevoerd. Hij merkt op dat hij het eerste leerjaar overdoet, dat hij reeds sinds 2 maart 2015 is uitgesloten van de lessen en aanzienlijk wat lessen heeft gemist hetgeen voor de nodige achterstand zorgt. Hij moet zo spoedig mogelijk de draad weer kunnen oppikken teneinde zijn schooljaar niet voor een tweede maal te verliezen. Het missen van de lessen door de verlenging van de preventieve schorsing brengt zijn slaagkansen ernstig in het gedrang.

6. De verwerende partij antwoordt dat verzoeker zelf zorgt voor de uiterst dringende noodzaak, door tweemaal om een uitstel te vragen van de hoor-

zitting. Verzoeker had er baat bij de tuchtprocedure zo snel mogelijk afgehandeld te zien worden. Bovendien, zo betoogt de verwerende partij, is de schade relatief aangezien de hoorzitting voor de tuchtprocedure reeds op 17 maart 2015 is gepland en dat de snel daarop te volgen beslissing, welke zij ook weze, hoe dan ook een einde stelt aan de preventieve schorsing.

Beoordeling

7. Met zijn vraag om uitstel van de hoorzitting heeft verzoeker niet bedoeld of beoogd dat de directeur de preventieve schorsing zou verlengen en het is precies tegen die verlenging dat hij opkomt – niet tegen de oorspronkelijke preventieve schorsing.

Anders dan de verwerende partij het zou wensen, mag de Raad van State niet vooruitlopen op de nog te nemen tuchtbeslissing. Thans is de afloop van die procedure, inzonderheid wat het tijdstip ervan betreft, nog onzeker.

Het verweer kan niet slagen; verzoeker overtuigt.

VI. Ernst van het eerste middel

Standpunt van de partijen

8. Een eerste middel is geput uit de schending van artikel 123/10, § 2, van de Codex Secundair Onderwijs en van hoofdstuk 5 van het schoolreglement en uit de onbevoegdheid van het beslissingnemende orgaan, doordat de beslissing werd genomen door de directeur en een verlenging van de preventieve schorsing genomen had moeten worden door de algemeen directeur van de schoolengroep.

9. In de nota met opmerkingen schrijft de verwerende partij:

“Wat betreft middel 1 gaan we akkoord met de stelling van de verweerder [versta: verzoeker].”

Beoordeling

10. Een artikel 123/5 is met ingang van 1 september 2014 in de Codex Secundair Onderwijs ingevoegd bij decreet van 4 april 2014 en een ander artikel 123/5 nogmaals, maar met een geheel andere lezing, bij decreet van 25 april 2014. Het eerste artikel 123/5 regelt de tuchtmaatregelen, met inbegrip van de preventieve schorsing. Het tweede artikel 123/5 ziet op een vrijstelling van de leerplicht.

Als verzoeker in het middel artikel 123/10 aanvoert is hij, zo lijkt, voortgegaan op de website ‘Edulex’ van het ministerie van Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap. Op die website is immers op de datum van de terechtzitting een versie van de Codex te consulteren, waarbij het artikel inzake tuchtmaatregelen nummer 123/10 heeft gekregen en artikel 123/5 de bepaling met betrekking tot de vrijstelling van de leerplicht is. Het decreet van 4 april 2014 kent evenwel óók een artikel 123/10, dat echter de evaluatie van de leerling betreft.

11. Voor het debat volstaat het, dat de partijen zonder hierover onderling te redetwisten hoe dan ook uitgaan van de volgende regeling ter zake de preventieve schorsing, zoals ingevoegd in de Codex Secundair Onderwijs bij decreet van 4 april 2014:

“[...]

§ 2. In afwachting van een eventuele tijdelijke of definitieve uitsluiting, kan de leerling preventief worden geschorst als bewarende maatregel. Bij preventieve schorsing wordt de leerling het recht ontnomen om in de loop van het schooljaar het geheel van de vorming werkelijk en regelmatig te volgen en dit gedurende een periode van, naargelang van het geval, maximaal tien opeenvolgende lesdagen in de school of maximaal veertien opeenvolgende kalenderdagen in het centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs. Het school- of centrumbestuur kan, mits motivering aan de betrokken personen, beslissen om desbetreffende periode eenmalig met

maximaal tien opeenvolgende lesdagen respectievelijk veertien opeenvolgende kalenderdagen te verlengen indien door externe factoren het tuchtonderzoek niet binnen die eerste periode kan worden afgerond. De schorsing kan onmiddellijk uitwerking hebben en wordt aan de betrokken personen ter kennis gebracht.

§ 3. De bevoegdheid tot preventieve schorsing of tuchtmaatregelen ligt bij de directeur van de school of het centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs waar de leerling is ingeschreven, of zijn afgevaardigde. Voorafgaand aan de beslissing tot definitieve uitsluiting, moet het advies van de klassenraad worden ingewonnen. In die klassenraad zetelt, met adviesbevoegdheid, een personeelslid van het begeleidend centrum voor leerlingenbegeleiding. Het advies van de klassenraad wordt in het tuchtdossier opgenomen.
[...]"

12. Het schoolreglement dat door verzoeker is gevoegd bij zijn inleidend verzoekschrift preciseert omtrent de verlenging van de preventieve schorsing:

"[...] Op aanvraag van de schooldirecteur kan de algemeen-directeur, als vertegenwoordiger van de raad van bestuur, deze periode verlengen met maximum 10 dagen. [...]"

Op de terechtzitting merkt het auditoraat op dat op de website van de middenschool een andere versie terug te vinden is, die de beslissing om de preventieve schorsing te verlengen voorbehoudt aan het schoolbestuur. Die versie is evenwel door geen van de partijen neergelegd, zodat voor het debat enkel met de zo-even geciteerde, door de verwerende partij niet weersproken versie rekening wordt gehouden.

13. Uit de aangehaalde decreetsbepaling lijkt te volgen dat niet de directeur, maar wel het schoolbestuur beslist over de verlenging van de preventieve schorsing. Het schoolreglement lijkt vervolgens aan te geven dat het schoolbestuur deze beslissingsmacht heeft opgedragen aan de algemeen directeur. Een delegatie aan de directeur op grond van artikel 14, § 3, van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 'betreffende het gemeenschapsonderwijs' lijkt niet voorhanden. De verwerende partij erkent dit overigens op de terechtzitting.

14. Het middel is ernstig.

VII. Conclusie van het onderzoek van de schorsingsvoorwaarden

15. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

VIII. Kosten

16. Wat de vraag van verzoeker betreft om de kosten van de vordering, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding, ten laste van de andere partij te leggen, zij eraan herinnerd dat de bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring of, in voorkomend geval, over de opheffing van de bevolen schorsing.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de directeur van de Midschool Wemmel van 12 maart 2015 houdende verlenging van de preventieve schorsing van Aiman Abouya tot 20 maart 2015.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 maart 2015,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren